

[Glistrup]

at stille ændringsforslag. De var der i god tid til, at materialet kunne blive trykt. Det ville have været rasende usagligt og uforsvarligt af os, hvis vi var kommet rendende med forslagene den 8. november, eller hvornår det var hr. Albertsen absolut mente at vi skulle have vore ændringsforslag afleveret. Der var så meget stof og så meget materiale ned igennem november at gennemarbejde, at de fik den sagligt bedste behandling, i stedet for at de bare skulle ligge til den almindelige skarphenrettelse hos finansministeren på hans usaglige grundlag og hos de andre partigrupper, der ikke gider læse fremskridtsforslagene, hvis ikke vi havde brugt tiden, som vi brugte den.

Derfor var hr. Kjeld Olesens beskyldning mod os også på dette punkt aldeles uholdbar. Og står det til mig, så vil vi gøre præcis det samme ved finanslovsforslag 1980, 1981, 1982 og 1983. Vi skal ikke ligge under for, vi skal ikke lade os tyrannisere af, at man fra hr. Kjeld Olesens partis side gerne vil svække den saglige styrke i vore forslag ved at presse dem frem tidligere.

Men det, som altså gav anledning til, at jeg nu fik disse 5 minutter, det var jo hr. Kjeld Olesens dagsordensforslag. Det er altså for ringe, at vi nu skal gå ud i EF-valgkampen uden at have partiernes stillingtagen til, hvordan de mener at hæderlig regnskabskik er i forhold til EF-valgkampen. Det er for sørgeligt, at denne debat – der jo ikke, som hr. Lindinger og andre indflydelsesrige politikere her i folketinget har fremhævet, bare er en da capo i forhold til tidligere debatter – skal slutte, uden at folketinget virkelig tager stilling til disse højst alvorlige problemer, der drøftes. Det er første gang, vi har en sådan debat, kan jeg sige til hr. Lindinger og de andre, der troede, at det bare var en gentagelse af tidligere debatter om partitilskuddene i bred almindelighed, og det er noget helt centralt for den, der vil forstå det danske samfunds virkemåde, at man får frem i lyset, hvordan partiernes finansielle baggrund er. Derfor har hr. Lindinger, hr. Melchior, og hvad de ellers hed, der hævdede, at dette er aldeles interesseløst, totalt uret.

Albertsen (S):

Jeg kan som formand for finansudvalget klart afvise den udlægning, som hr. Glistrup her har givet af arbejdsgangen i finansudvalget. Der var aftalt en ganske nøjagtig procedure for gennemgangen af de enkelte ministeriers bilag. Der var aftalt en procedure for, hvornår ændringsforslag skulle fremkomme, og denne procedure var vedtaget af alle finansudvalgets medlemmer. På dette tidspunkt var det de herrer fra fremskridtspartiet hr. Svend Andersen (Rosk. a.) og hr. Glensgård. Da de ikke afleverede dem rettidigt, udtalte hr. Svend Andersen (Rosk. a.), den daværende ordfører, på fremskridtspartiets vegne, en alvorlig beklagelse over, at man ikke havde kunnet overholde de aftalte frister. Derfor er den fremstilling, som hr. Glistrup her har givet, overhovedet ikke i overensstemmelse med sandheden.

Kjeld Olesen (S):

En enkelt bemærkning må jeg vel komme med til hr. Glistrup, når det drejer sig om EF. Finansudvalgets formand har svaret på det om ændringsforslagene. Det, som hr. Glistrup her giver som forklaring, er jo ikke det væsentligste i sagen. Det afgørende i sagen er, at hr. Nyborg, medlem af Europa-Parlamentet, har orlov fra folketinget, undtagen når folketinget har ferie. Det vil sige, at han har orlov på tidspunkter, hvor der ikke i EF er møder i selve Parlamentet eller i komiteerne. Jeg synes, det skal siges, for mig bekendt er der ikke andre Europa-Parlamentsmedlemmer, som benytter sig af en sådan fremgangsmåde, som betyder, at skatteyderne, som hr. Glistrup vil nære så megen omsorg for, må betale lønnen for den suppleant, der er inde i mellemtiden.

Så vil jeg sige med hensyn til det indtryk, der kan skabes, efter at man har hørt hr. Jørgen Junior, at socialdemokratiet på sine kongresser har fuld offentlighed, også når det drejer sig om vore regnskaber, og at vi i princippet ikke har noget imod, at oplysning om de midler, der er tilflydt socialdemokratiet fra EF, videregår til offentligheden.

Det, vi har noget imod, er, at folketinget gennem beslutning træffer en afgørelse, der pålægger én det. Vi er ikke på nogen måde bange for offentlighed og for at sige, hvordan vi har brugt pengene. Det vil til sin tid være spændende at se, hvordan andre parti-